

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3270/2022. (VI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzése, valamint a felülvizsgálati eljárást megelőző közigazgatási jogvitát elbíráló Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy az adóhatóság vizsgálatot folytatott nála az áfa levonásával kapcsolatban, és több számláját nem fogadta el, melynek alapján adóbírságot vetett ki. A másodfokú adóhatóság a határozatot helybenhagyta. Az indítványozó ezt követően az adóhatósági ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. A közigazgatási perben eljáró Fővárosi Törvényszék 37.K.701.972/2020/26. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az indítványozó a döntés ellen felülvizsgálati kérelemmel élt, melynek befogadását a Kúria Kfv.I.35.161/2021/2. számú végzésével – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1)–(2) bekezdése alapján – megtagadta. A Kúria úgy ítélte meg, hogy a konkrét ügyben a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt feltételek nem álltak fenn.
- [3] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában azt állította, hogy a bírósági eljárás, a Fővárosi Törvényszék ítélete, továbbá az, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta, több alapjogát sérti. Kifogásolta, hogy a közigazgatási bíróság az alperes mulasztásait nem, illetve nem megfelelően értékelte, az alperest kedvezményezve járt el. Alkotmányjogi panaszában a Nemzeti Hitvallás, az Alaptörvény 28. cikke, XV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozott. Állítása szerint sérült az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdése, mert „a bíróság nem egyforma mércével mérte a felperest és az alperest”. Sérelmezte, hogy a bíróság „az alperes vonatkozásában abszolút nem tette vizsgálat tárgyává az alperesi közrehatást, a felperessel szemben túlzott követelményeket támasztott a gondossága vonatkozásában, melynek következtében lett pervesztes fél a felperes”. Állította továbbá, hogy emiatt „nem volt pártatlan az eljárása, a tényeket és a bizonyítékokat a logika és az észszerűség szabályaival ellentétben értékelte, melynek következtében tisztességes eljárásról sem lehet beszélni”. Az indítványozó szerint a közigazgatási perben hozott ítéletben „olyan súlyos hibák történtek a tények és bizonyítékok mérlegelése során, hogy helye lett volna a bizonyítékok felülmérlegelésének, és hely lett volna a felülvizsgálati kérelem megengedhetőségének”, melynek hiányában sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése. Az indítványozó szerint az Alaptörvény 28. cikkébe ütközött a közigazgatási perben hozott ítélet, mert azt az annak „alapjául felhozott indokok és bizonyítékok” nem támasztják alá, és nincsenek összhangban a „józan ésszel”.
- [4] Az Alkotmánybíróság főtítkára felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a tartalma szerint bírálta el.
- [5] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

- [6] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, számára hátrányos döntés született, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [7] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzésének kézbesítése 2021. május 6-án történt, az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2021. június 28-án nyújtotta be) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzés támadta.
- [8] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata atekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában többek között állította a Nemzeti Hitvallás, valamint az Alaptörvény alapjogot nem rögzítő 28. cikkének sérelmét is, melyre hivatkozva alkotmányjogi panasz nem terjeszthető elő.
- [9] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]} Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése sérelmére alapított panaszát általánosságban arra hivatkozva terjesztette elő, hogy az eljáró bíróság az egyik oldalon túlzott elvárásokat támasztott az ellenőrzés terén, és ennek elmulasztását a felperesnek róta fel, míg a másik oldalon nem vette figyelembe, hogy az alperes adóhatóság feladatának nem, illetve nem azonnal tett eleget, késedelmesen tiltotta meg a számlakibocsátó működését, melynek következményeit a felperesre hárították. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint a törvény előtt mindenki egyenlő. A hátrányos megkülönböztetés tilalma az Alkotmánybíróság gyakorlatában nem jelenti minden megkülönböztetés tilalmát, a tilalom elsősorban az alapjogok terén tett megkülönböztetésre terjed ki. Személyek közötti, alkotmányértő hátrányos megkülönböztetés akkor állapítható meg, ha valamely személyt vagy embercsoportot más, azonos helyzetben lévő személyekkel vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon {lásd legutóbb: 3087/2022. (III. 10.) AB határozat, Indokolás [80]}. Jelen indítvány nem tartalmaz megfelelő indokolással ellátott kérelmet arra vonatkozóan, hogy a kifogásolt bírói döntések az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét konkrétan milyen módon okozzák. Az alapügyben az indítványozót azért marasztalták el, mert nem tanúsított megfelelő gondosságot a jogügyletek, illetve az adólevonási jog gyakorlása során. Az alkotmányjogi panaszból nem derül ki, hogy az indítványozónak az adólevonási jog nem szabályszerű gyakorlása miatt történő elmarasztalása milyen más, vele hasonló helyzetben lévő jogalanyokkal szemben okoz hátrányos megkülönböztetést.
- [10] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [11] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó kúriai végzés, továbbá a felülvizsgálati eljárást megelőző közigazgatási jogvitát elbíráló ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére hivatkozással kérte.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állító alkotmányjogi panasz a támadott bírói döntések felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság jogköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Az Alkotmánybíróság azonban az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető általános felülbírálati fórumnak. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós

jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére (lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]). Az indítványozó a Kúria, illetve a közigazgatási bíróság eljárását törvényességi szempontból kifogásolta, nem állított olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.

- [13] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog pedig – az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint – nem követeli meg a rendkívüli perorvoslati rendszer létét. A felülvizsgálati eljárás esetleges elmaradása, a felülvizsgálati kérelem nem érdemben történő elutasítása a jogorvoslathoz való jog sérelmét nem alapozza meg. Az Alkotmánybíróság a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat indokolásának [24] bekezdésében kifejtette: „az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik. Tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetőségét jelenti [...]. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt rendelkezéssel nem hozható összefüggésbe.” {Hasonlóan: 3233/2016. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [16]; 3221/2020. (VI. 19.) AB végzés, Indokolás [40]} Az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatát figyelembe véve megállapítható, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jog összefüggésében a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve olyat, ami a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre engedne következtetni.

- [14] 3. Mindezt figyelembe véve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában rögzített feltételeknek, részben nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, továbbá a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, ezért azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2022. május 17.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2813/2021.

